

Komentar Evanđelja Nedjelje Božjeg Milosrđa

Evanđelje druge Vazmene nedjelje (cikus B) i komentar.

Evanđelje Iv 20, 19-31

Uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: »Mir vama!« To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: »Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.« To rekavši, dahne u njih i kaže im: »Primite Duha Svetoga. Kojima

otpustite grijeha, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.«

Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: »Vidjeli smo Gospodina!« On im odvrati: »Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati.«

I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: »Mir vama!« Zatim će Tomi: »Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.« Odgovori mu Toma: »Gospodin moj i Bog moj!« Reče mu Isus: »Budući da si me video, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!«

Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

Komentar

Evangelje ove druge nedjelje uskrsnog vremena, koja se naziva i nedjeljom Božanskog milosrđa, govori o dva pojavljivanja Gospodina svojim učenicima. Na dan uskrsnuća, pod dvostrukim znakom mira i radosti, Isus Krist dahnuo je na njih, prisjećajući se tako stvaralačkog daha, i daje im Duha Svetoga čija će im snaga omogućiti oproštenje grejeha. Samo Bog može oprostiti grejeha, a čini to jer ima suosjećajno srce. Božja svemoć očituje se u toj

intimnoj ljubavi koja nas čisti kako bi nas uvela da uđemo u njegov život.

„I ja vas oslobađam vaših grijeha u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.“

Formula odrješenja u sakramantu pokore čini se tako brzom, ali u njoj se sažima sva snaga zasluga života, muke, smrti i uskrsnuća. [1] Svaki put kad idemo na ispovijed, kroz zajednicu svetih pomažemo ostalim vjernicima da mole Boga za oprost. Kad pomažemo drugima, primjerom i riječju, da prime sakrament pomirenja, činimo milosrđe: to je slučaj, na primjer, kod oca ili majke koji odvode djecu na ispovijed, a roditelji se prvo ispovijedaju.

Toma nije bio tamo na dan uskrsnuća. Sljedeće nedjelje Isus je ponovno bio prisutan u svom slavnom tijelu usred svojih učenika. Obratio se Tomi, pozvavši ga da dodirne rane. Toma, do tada nepovjerljiv, ispovijeda vjeru:

„Gospodine i Bože!" To je najveće kristološko priznanje Evanđelja. Možemo ga ponoviti, očitujući tako svoju vjeru u Krista, Boga i istinskog Čovjeka, vječnog Sina Očeva (usp. Iv 5,1-6).

„Blago onima koji ne vidješe, a vjeruju“: Gospodin nas blagoslivlja; istovremeno ga molimo da nam poveća vjeru u ljubav koju Bog Otac ima prema nama, svojim sinovima i kćerima u Kristu. Gospodin nas je učinio ne samo predmetima svoje milosti, već i podanicima koji to dijele s drugima. „Njegova je milost vječna" (Ps 118 [117], 2).

S tom ćemo vjerom, pod zaštitom Djevice, Majke milosrđa, naučiti pomagati drugima u njihovim duhovnim i materijalnim potrebama, ispunjavajući djela milosrđa, duhovno - podučavajući, savjetujući, tješeći, opraštajući i trpeći strpljivo - i tjelesno - hraneći gladne, davanjem

skloništa onima koji ga nemaju, odijevanjem golih, posjećivanjem bolesnika i zatvorenika, sahranjivanjem mrtvih, davanjem milostinje siromašnima. [2] Tako Djela apostolska opisuju prve kršćane (usp. Djela 4,32-35). Gospodnja Pasha daje im božansko Milosrđe i omogućuje im da ga dijele.

[1] Usp. Fernando Ocáriz, U svjetlu Evanđelja. Tekstovi za meditaciju, str. 103.

[2] Usp. Katekizam Katoličke Crkve, br. 2447.

Guillaume Derville // Photo:
